

brodu, ktere nam 298. list nemškiga časopisa (Allgemeine Zeitung) pové. Nek poslanec, Giskra po iménu, je 20. dan tega mesca v frankobrodski zbornici takole govoril:

„Ein einiges Deutschland! und sollten alle Diademe darüber erbleichen und alle Throne stürzen.“ (Donnernder Beifallssturm.) To se pravi po slovensko:

„Edina naj bo nemška deželca, čeravno nad tem vse krone vladarjev otamné in vsi troni razpadejo!“ In ko je govornik te besede izgovoril, je zadonélo dopadajenje po zbornici, de se je vse tréšlo.

Groza nas je, take besede le pisati. Katoljška véra jim ne veljá več kot judovska — zdej so jeli tudi trone vladarjev tresti, de bi ne bilo prekucij in zmešnjav ne konca ne kraja. Bog nas obvari! In to je prizadevanje Nemcov v Frankobrodu, ki nas hočejo po sili v svoje pesti dobiti.

Kaj pa ti ljudjé od nas Slovanov v Avstrii mislijo?

V ravno ti seji je nek poslanec, Wiesner poime-
nu, takole govoril:

„Dass die Čehen, Kroaten und die übrigen Süd-slaven den österreichischen Gesamtstaat erhalten wollen, begreifen wir sehr gut, denn die Slaven würden beim Fortbestehen desselben unfehlbar das Heft in die Hand bekommen.“ — To se po slovensko pravi:

„Zakaj de hočejo Čehi, Hervati in vsi drugi južni Slovani (kamor smo tudi mi Slovenci šteti) celost avstrijskiga cesarstva obderžati, práv lahko zapopademo; če bi namreč cesarstvo celo ostalo, bi Slovani gotovo oblast v svoje roke dobili.“

Ali slišite Slovani, kako ti tički pojó! Zmirej še hočejo Nemci, de bi mi njih hlapci bili — enacih pravíc, kakor jih imajo oni, nam ne privojsijo. Mi nič družiga nočemo, kakor enakopravnost (Gleichberechtigung) — minočemo njim podložni biti, kér so tudi nam Cesar sloboda dali: to pa je Nemcam že preveč; zatorej upijejo, de jih hočemo zatirati. Nesramna laž!

Novíce iz Ljubljane.

Dr. Kavčič je pretečeni teden v Ljubljano prišel, kjer smo ga z velikim veseljem sprejeli. — Unidan so profesorji šesterih latinskih šol enoglasno sklenili, de bo létas vsak profesor v svoji šoli slovensko slovnico (gramatiko) učiti začel, iz ktere bojo učenci na koncu léta ravno tako izpraševani kakor iz latinskiga in greškiga. To je v začetku práv pametna naprava. Gosp. Potočnikovo novo slovnico so pa izvolili za šolsko knjigo. Razun tega bo tudi profesor véroznanstva (Religion) v slovenskim in nemškim jeziku učil. — Iz spodnjih treh klasov pa še nismo nič slišali, de bi se ministerski ukazi spolnovali, kakor je za povzdigo narodnosti potreba; bomo vidili, kaj se bo za naprej zgodilo; — če nekteri gospodje mislijo, staro nemškutarijo povzdigovati in domači jezik zatirovati, se bomo pa pritožili. Kdor nima serca za sedanje potrebe, naj raji odstópi od svoje službe; se bojo že moške našli po volji Cesarjevi. — Za napravo vseučiliša v Ljubljani se vesele znamnja kažejo. Minister úka je 5. dan tega sklenil in v Ljubljano oznanil, de naj se že létas za poskušnjo dva učenika napovesta, ktera bi bila (za zdej brez plačila) pri volji učenje avstrijskiga civilniga in kervavo-sodniškiga pravnistva (Civil- und Criminalrecht) v slovenskim jeziku prevzeti — in z veseljem oznamimo, de v zboru, kteriga je slovensko družtvo poklicalo, se je našlo več rodoljubih mož, kiso z veseljem pripravljani, v čast in prid domovine imenovana učenistva prevzeti. Vse to bomo drugo pot na znanje dali. — Slovenske iména Ljubljanskih ulic

so dokončane, za kar se imamo posebno gosp. Gutmanu, sedanjemu predstojniku mestne gosposke, zahvaliti; le to prosimo, de bi se nekteri pogreški kmalo popravili.

Novíce iz Tersta.

V Terstu se je slovansko družtvo začélo. Slavni Koseski (Vesel) je predstojnik. Slava!

Novíce iz nemškiga Koroškiga.

Nekteri Korošci nemškiga plemena so hotli deželin hrup (Landsturm) napraviti in Dunajčanam pomagat iti. Pretečeni petek je v Krajnji nek popoten Korošec pripovedoval, de se jih je 10 postopačev za hrup oglasilo, pametni kmetje pa, ktere so tudi hotli našuntati, so rékli, de imajo ajdo mlatiti.

Cesarjevi razglas,

ki ga je svojim ljudstvam 20. dan tega mesca poslal in ki posebno Dunajčane zadéva, je natisnjen v današnji dokladi.

V tém razglasu oznanijo Cesar, de so prisiljeni, z vojaško močjo na Dunaji postavni mir storiti. Knezu Vindišgrécu, ki je zapovednik trojne velike armade okoli Dunaja, je v tem oblast dana. Zatorej je 23. dan tega mesca ojstro zapoved Dunajčanam poslal, de se mu imajo v 48 urah po oklicu tega razglosa podvreči, vse orožje se mora na zaznamovanim mestu oddati, učiliše zapreti, 12 učencov s predstojniki akademiskiga kardéla zastaviti, razun eniga časopisa imajo vsi drugi časopisi omolkniti, ptujci brez potniga pisma (pósa) se morajo iz mesta odpraviti, vse shodiša nehati. Kdor se tem ukazam zoperstavi, se punta ali druge šunta, bo po nagli sódbi (Standrecht) obsojen. Ako se Dunajsko mesto s predmestji in bližnjo okolico vred v 48 urah po oklicu tega razglosa z lepo ne podverže, bo podverženje z nar ojestrejši silo primoral. — 24. dan tega mesca ob štirih po poldne je bil ta razglas po Dunajskih ulicah nabit.

Po tem razglasu je ostal silen hrup po Dunaji. Vse je križem letalo, se posvetovalo. Deržavni zbor je izgovoril, de to vojaško ravnanje ni postavno! Z orožjem previdena množica delavcov, učencov in narodna straža je bojoželjna pričakovala vojaško armado. Dobromisleči ljudjé pa hrepenijo po miru, de bi se brez prelivanja kervi huda reč poravnala.

Kér so Dunajske novíce več dni zaostale, nič gotoviga ne vémo, kaj de se je potem na Dunaji zgodilo. Nektere pisma pravijo, de je Vindišgrée že 24. dan tega mesca ob devetih dopoldne na mesto s kanoni streljati ukazal — poslednja novica (ali gotova, ali ne, tega ne vémo) je, de se je mesto podverglo. Včerej smo slišali, de so Fistra vjéli. Od Madžarov dozdej ni duha ne sluha, de bi Dunajčanam pomagali, zatorej jim pa tudi zapeljani Dunajčanje silno zabavljajo. Jelačić stoji pred Dunajam proti Ogerski strani obrnjen. — Cesar so ukazali, de naj se deržavni zbor iz nepokojniga Dunaja v Kromircik (Kremsier) na Marsko preséli, kamor se imajo vsi poslanci do 15. listopada podati.

Popravki.

Na 176 strani 42. lista Novic v pesmi »Naše barve« bëri Zdjaj ni prepíra več, namreč: Nihce se ne prepíra več. — V ravno tem listu na 178 strani v opombi zastran novih mesicnih imén namesti sicare bëri siccare.

Današnjemu listu je pridjana šesta pola »Divice Orleanske« in pa 20. »doklada.«